

Samrådsspørgsmål P:

Finder ministeren det tilfredsstillende, at der ikke eksisterer landsdækkende opgørelser over behovet for boliger, antallet af personer på venteliste til boliger og de aktuelle ventetider på boliger til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at skabe et overblik over området, jf. ministerens svar på SOU alm. del – spørgsmål 102 og 103?

Samrådsspørgsmål Q:

Hvilke initiativer vil ministeren iværksætte for at følge op på, at der, ifølge Velfærdsministeriets ”Redegørelse om udviklingen på socialområdet efter kommunalreformen” af 10. juni 2008, er lange ventetider på botilbud til både sindslidende og til voksne med fysisk eller psykisk handicap, for dermed at sikre at der fremover er et dækkende udbud af boliger til målgruppen, jf. ministerens svar på SOU alm. del – spørgsmål 102 og 103?

Samrådsspørgsmål R:

Hvilke initiativer vil ministeren tage, for at få et overblik over hvor stor andelen af utidssvarende boliger til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne er på landsplan, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at nedbringe andelen af utidssvarende boliger, jf. ministerens svar på SOU alm. del – spørgsmål 102 og 103?

- Tak for motiveringen af spørgsmålene. Jeg vil besvare spørgsmålene samlet.
- Jeg vil gerne starte med at understrege, at det er den enkelte kommune, der har myndighedsansvaret for, at borgeren modtager de botilbud, som de efter lovgivningen har krav på. Kommunalbestyrelsens afgørelse kan påklages til det sociale nævn.
- Jeg vil også minde om, at det er kommunen, som har hele forsyningsansvaret for, at der er det nødvendige antal boliger til rådighed.
- Kommunerne kan vælge enten at etablere boligerne selv, eller at indgå aftale med regionerne eller private leverandører om, at de leverer ydelsen. Tilbudsportalen og den årlige rammeaftale er nogle gode redskaber for kommunalbestyrelsen i denne forbindelse.
- Når det er sagt er det selvfølgelig vigtigt at understrege, at borgerne ikke skal vente længe på et botilbud, som de har krav på.
- Regeringen har derfor allerede gjort meget for, at kommunerne kan leve op til deres forsyningsansvar. Det vil jeg gerne uddybe ved 6 konkrete tiltag.

1) I perioden 2004-06 er der af satspuljen afsat 546 mio. kr. til forbedring og udbygning af botilbud for handicappede og afledte merudgifter til ser-

vice og pleje.

2) I 2008 var kommunernes udgifter til opførelse af almene ældreboliger samt servicearealer i tilknytning hertil undtaget fra modregningsmekanismen (jf. lov om regulering af statstilskuddet til kommunerne).

3) Ældreboliger indgik ikke i anlægsrammen i 2008. Med *Aftalen om kommunale anlægsinvesteringer* fra 16. marts i år er kommunerne ikke længere bundet af en anlægsramme.

4) Den kommunale grundkapital for plejeboliger er nedsat til 7 pct. i 2008 og 2009.

5) Maksimumsbeløbet for ældreboliger er blevet forhøjet de steder i landet, hvor det er dyrest at bygge

6) Med den nyligt indgåede Boligaftale mellem V, K, RV og DF om den almene sektors styring og finansiering har vi:

- forlænget nedsættelsen af grundkapitalen til udgangen af 2010.
 - sørget for, at yderligere 6 kommuner får forhøjet maksimumsbeløbet.
- Jeg mener, at kommunerne har haft og fortsat har fornuftige rammer til at kunne leve op til deres ansvar.
 - Hvordan de gør det, tror jeg ikke, det er klogt, at jeg blander mig i. Det er et område, der kræver indgående kendskab til de lokale forhold og de lokale behov.
 - Jeg kan kun opfordre kommunerne til at arbejde systematisk og strategisk med den lokale boligpolitik, herunder også botilbuddene til mennesker med nedsat funktionsevne. I den forbindelse er det vigtigt, at der både tænkes på det bygningsmæssige samt på den hjælp og støtte, der skal følge med botilbuddene. Det er ligeledes vigtigt, at boligerne får den rette placering.
 - Unge og deres pårørende vil ikke længere acceptere at skulle flytte langt væk for at få et tilbud. Boligerne skal derfor i højere grad ligge i borgernes nærmiljø.
 - Jeg er derfor også enig med SL (Socialpædagogerne Landsforening) i deres opfordring til kommunerne om at foretage en kritisk gennemgang af de kommunale botilbud og prioritere nybyggeri og modernisering af eksisterende boliger højt i den kommunale investeringsplan.

- Med hensyn til ventelisterne, vil jeg understrege, at det er lovpligtigt for kommunerne at udarbejde ventelister til boliger til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det er derfor et integreret led i kommunernes opgavevaretagelse, at de har overblik over de aktuelle ventetider til boliger og dermed behovet for nye boliger i kommunen.
- Her er det også vigtigt at være opmærksom på, at lange ventelister både kan være et udtryk for mangel på boliger, og et udtryk for, at borgerne ønsker et andet tilbud, end det de har.
- Min forgænger fremsendte i juni 2008 en redegørelse om udviklingen på det sociale område til Folketinget. Heraf fremgår, at der i alle regioner arbejdes med problemstillinger om ventelister, registrering af ledige pladser og kravspecifikation, så ventelisterne både kan bruges i visitationen og som et planlægningsværktøj i forhold til justeringer af kapaciteten. Det synes jeg er positivt.
- Det er klart, at jeg som minister har det helt overordnede ansvar for udviklingen. Som en hjælp til at følge udviklingen efter kommunalreformen er der i hver region nedsat et udviklingsråd, som i en fire-årig overgangsperiode efter kommunalreformens ikrafttræden skal overvåge udviklingen på det sociale område, herunder udviklingen på botilbudsområdet, og rapportere herom til mig.
- Jeg er sikker på, at udviklingsrådenes redegørelser også vil indeholde oplysninger om ventelister eller ventetider på botilbudsområdet for hver region.
- På baggrund af udviklingsrådenes redegørelser udarbejdes en redegørelse til Folketinget. Redegørelsen for 2008 forventes oversendt primo juni 2009.
- Jeg vil endeligt pege på, at der i satspuljen for 2009 er et initiativ, der skal skabe mere helhed og sammenhæng i indsatsen for sindslidende. Initiativet skal sikre, at kommunen får nogle konkrete redskaber til at udarbejde en samlet ramme for hele den socialpsykiatriske indsats. Her vil kommunens arbejde med at tilvejebringe et overblik over det nødvendige antal boliger til sindslidende være en central del.
- Lad mig til sidst understrege, at vejen frem ikke er, at vi fra Christiansborg siger, hvor og hvor meget der skal bygges. Fornuftige beslutninger på det område afhænger af indgående kendskab til de lokale forhold og de lokale behov. Og det er kommunerne altså de nærmeste til at have.